

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 23/2016
20.04.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац и Јелене Боровац, чланова већа, у парници тужиље малолетне А.С. из Б., коју заступа законска заступница мајка Т.М., из Б., чији је пуномоћник Д.С., адвокат из Б., против туженог С.С.1 из В., чије је пуномоћник С.Т. адвокат из Б., ради издржавања, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 515/15 од 07.10.2015. године, у седници већа одржаној 20.04.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 515/15 од 07.10.2015. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П2 1223/14 од 09.06.2015. године ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражила да се обавезе тужени да на име свог доприноса за њено издржавање плаћа месечно износ од 7.000,00 динара, почев од дана 17.09.2012. године, као дана подношења тужбе па убудуће док за то буду испуњени законски услови, ислатом на руке законској заступници малолетне тужиље мајци Т.М., као неоснован. Ставом другим изреке одређено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 515/15 од 07.10.2015. године одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиља је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу одредбе члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиле није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужени је деда (по оцу) малолетне тужиле А.С. а отац С.С.2, који је последњом правоснажном пресудом обавезан да на име издржавања малолетне тужиле плаћа месечно износ од 10.000,00 динара почев од 27.02.2012.године, па убудуће. Он је директор предузећа за трговину и услуге Т.т.С. ДОО В. које је у блокади од 09.02.2011. године. Институт за медицину рада Србије дана 25.05.2015. године је констатовао да код њега постоји битно и трајно умањење радне способности за сва физичка оптерећења и напрезања, а дуже време из разлога што му је радна способност битно и трајно умањена од бироа на име накнаде прима месечни износ од 17.000,00 до 21.000,00 динара. Живи са родитељима у њиховој кући и не учествује у подмирењу трошкова. Законска заступница тужиле живи заједно са малолетном тужиљом и својом мајком у стану које је њено власништво. Запослена је у СТР В. на пословима продавца и остварује месечно зараду у износу од око 22.000,00 динара а некад ради прековремено када може да заради још 5.000,00 динара месечно. Мајка законске заступнице тужиле прима породичну пензију у месечном износу од око 40.000,00 динара. Малолетна тужиле у августу пуни ... година, здраво је дете и завршава ... разред основне школе. Тужени је у инвалидској пензији са месечним примањима од 40.702,00 динара и сам подмирује трошкове становања, с обзиром да му је супруга незапослена и да има обавезу да исплаћује кредит у месечном износу од 11.600,00 динара. Такође је утврђено да отац малолетне тужиле, а син туженог нередовно плаћа издржавање за малолетну тужилеу и то од накнаде коју добија за боловање у чему у финансијски помаже отац, овде тужени.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су и о становишту овог суда, правилно применили материјално право када су закључили да нису испуњени услови за „сродничко“ издржавање и правилно одлучили кад су одбили тужбени захтев тужиле, у смислу одредбе члана 154. став 2. Породичног закона.

Према члану 8 Породичног закона, издржавање је право и дужност чланова породице одређених овим законом. Чланом 154. став 2. Породичног закона је прописано да малолетно дете има право на издржавање од других крвних сродника у правој усходној линији, ако родитељи нису живи и немају довољно средстава за издржавање.

За обавезивање крвних сродника према цитираној законској одредби потребно да је испуњен један од два услова: да родитељи немају довољно средстава за издржавање или да нису живи. Малолетна тужиле, осим мајке са којом живи, има и другог родитеља -оца који је обавезан да доприноси њеном издржавању. Могућности родитеља да доприносе издржавању малолетне деце оцењују се кроз утврђивање способности родитеља за запослења (уколико нису запослени), а уколико су родитељи запослени, колика примања остварују, да ли поседују имовину која се води на њихово име, колики су приходи од те имовине, да ли имају обавезу издржавања других лица поред обавезе издржавања

малолетне деце, колика је и каква способност родитеља да се баве додатним пословима ради остваривања одговарајућих прихода, колике су потребе самих родитеља. Иако је оцу тужиље радна способност битно и трајно умањена али само за одређене врсте послова, за сада нема услова да на његово место као дужник издржавања ступи његов отац, односно деда тужиље, јер се отац не може ослободити обавеза издржавања малолетног детета у ситуацији када има довољно средстава за издржавање.

Неосновани су ревизијски наводи о погрешној примени материјалног права. Наиме, да би сродници малолетног детета били обавезани да доприносе његовом издржавању, потребно је да се утврди да ли су исцрпљене све могућности остваривања издржавања од стране родитеља, у овом случају оца малолетне тужиље који је пресудом обавезан на издржавање и да ли постоје нарочито оправдавајући разлози за обавезивање сродника, у овом случају деде тужиље, као и у чему би се они огледали. У конкретном случају нису исцрпљене могућности остваривања издржавања од стране оца, с обзиром да отац, који је обавезан, доприноси издржавању малолетне тужиље, иако нередовно (с обзиром да је незапослен), а није изгубио у потпуности радну способност; па не постоје други оправдавајући разлози да се његова обавеза издржавања пренесе на његовог оца, што су све правилно закључили нижестепени судови.

У осталим наводима у ревизији тужиље у претежном делу се напада утврђено чињенично стање из ког разлога се ревизија не може изјавити сходно чл.407 став 3 ЗПП.

Правилна је и одлука о трошковима поступка, донета на основу члана 153 ЗПП у вези члана 207 Породичног закона.

На основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци пресуде.

**Председник већа - судија
Предраг Трифуновић, с.р.**